

Letzte Rose

Volkslied aus "Martha" von Flotow (1812-1883)

Larghetto (♩=80)

Letz-te Ro-se, wie magst du so
Ár - va ró - zsa, bú s kis ár - va, Hütlen

ein - sam hier blühn? Dei - ne freund - li - chen Schwes - tern sind längst, schon längst da -
itt ha - gyott a nyár! Töb - bi tár - sad fagyva, fáz - va, Őszi sír - ban nyug - szik

- hin. Kei - ne Blü - te haucht Bal - sam mit la - ben - dem Duft, kei - ne
már! Ő - szi szélvész el - se - per - te Szirmuk élte - tő bú - báját, Il - la -

Blätt - chen mehr flat - tern in stür - mi - scher Luft.
- tuk száll messze - mesz - sze, Kert, me - ző hi - á - ba várt!

Text: Friedrich Wilhelm Riese (1805-1879)
Magyar szöveg: Kern Aurél (1871-1928)

War - um blüht du so trau - rig im
Zord - fa - gyos - sá vált vi - lá - god, Kit sze-

Gar - ten al - lein? Sollst im Tod mit den
- ret - tél, el - ha - gyott. Száz mo - soly - gó den rózsá-

Schwe - stern, mit den Schwe - stern ver - ei - nigt sein. Drum
- pá - rod Mind oly mesz - sze tá - vo - zott. Ózsa - be

pflück ich, o Ro - se, vom Stam - me dich ab, sollst
tévedt ár - va ró - zsa, Légy e - nyém, le - tör - lek én... Hogyha

ruhn mir am Her - zen und mit
el jő a bú - csú - ó ra, Ott pi-

- mir, ja, mit mir im Grab, sollst
henj né - ma szí - ve - men! Hogyha

ruhn mir am Her - zen und mit
el jő a bú - csú - ó ra, Ott pi-

- mir, ja, mit mir im Grab.
henj né - ma szí - ve - men!